

hom. Nazoči so bili operni ravnatelj Corti in mnogo muzikalnih kapacitet, ki niso mogli prehvaliti kreposti in krasote glasa Nollijevega, pa tudi prednašanje so hvalili. Gosp. Nolli se ondi uči pri slavnem Gialdini-u. Dokaz temu, kako Italijani cenijo zmožnost njegovo, je ponudba, ki jo je dobil za prihodnjo zimo v Florenci. Ker pa je gosp. Nolli še vezan v Zagreb, ni za zdaj sprejel častne ponudbe. — Mi gosp. Nolliju, ki je peti začel na odru čitalnice naše, radostni častitamo o tem vspehu, ki je velike pomembe, kajti kogar Milan priznava za pevca, onemu je po dovršenih še viših študijah ves svet odprt.

— (*Slovesnost Ložke 400letnice*) v nedeljo se je od konca do kraja prav lepo izvršila. Zbralo se je ljudstva nad 3000 od blizo in daleč in gostom je srce igralo veselja, ko so na obrazu vsake hišice videli, da v Ložu stojé na čisto slovenski zemlji. Tri narodna Ljubljanska društva: sokol, čitalnica in dramatično društvo so jako poveljevala slovesnost. C. kr. okrajni glavar baron Gussich pa je celó osobno prišel čuvat in mnogo žandarjev imel na pomoč, da se noben govornik ni spodtaknil na kakem politiskem kamenju, kajti prepo-vedal je kar naravnost vsak politisk govor! Drugi pot poročamo kaj več o tej svečanosti; danes moramo le še izraziti glasno željo, naj bi sl. vodstvo južne železnice na postajo v Rakeku djalo kakega bolj postrežljivega uradnika, kakor je sedanji, ki je pri odhodu mešanega vlaka pravično nevoljo občinstva izbudil.

— (*Živinski sejm*) 8. dne t. m. je bil tako poln prodajalcev pa tudi kupcev živine, kakor še noben poprejšnji sejm ne. Okoli 800 goved je bilo na sejmu, kupcev pa obdanih od domačih mešetarjev iz Badenskega, Bavarskega in — čujte! — celó iz Švice veliko, ki so govejo živino dobro plačevali. Kdo bi bil kedaj mislil, da iz Švice, katera stoji o govedoreji skoro na prvem mestu, bodo v majhno in zavoljo govedoreje toliko zaničevano Kranjsko deželo hodili barantači goveda kupovat! Kmetje naši, kateri vedó, da je sila pri- gnala Nemce po živino v našo deželo, so ceno prav visoko napeli, češ, plačaj drago, če hočeš kaj imeti. Čudna pa je tudi ta prikazen, da tudi Korošci hodijo po naša goveda. Uganjka te zastavice pa je ta, da so Nemci na Koroškem pokupili že skoro vso živino, katera je le količkaj kaj vredna bila. Naj nam zdaj na vprašanje naše: kaj pa bode z zarodom naše domače živine v prihodnjič, odgovor dajo tisti domoljubi, kateri zagovarjajo, tako neizmerno poprodajo bolje živine! Kmet res vloví za svoje blago dobro ceno; vprašamo pa: kaj pa mu ostane v hlevu, če je v mošnjo par bankovcev več dobil? Tudi kmet, ki je ves bolji les iz hoste posekal, je začasno kaj skupil, al kaj pa bo z gozdom za naprej? — Mi sami smo govorili s tremi takimi Bavarskimi kupčevalci; na vprašanje: Kako je to, da iz daljne Nemčije hodijo zdaj k nam po živino in zakaj najbolj nakupujejo krave in telice, smo dobili odgovor, da po Nemčiji pred tremi leti niso skoro nič živinske klaje pridelali in so zatega del skoro vso živino poprodali prisiljeni bili; zdaj pa imajo zopet klaje obilo in treba jim je za zárod skrbeti. Ali je to resnica ali ne, ne moremo zagotoviti, nekaj pa vendar utegne nad tem resničnega biti, ker najbolj segajo po živini za pleme, če tudi se volov ne branijo.

— (*Likvidacijski odbor banke „Slovenije“*) skliče 12. dne prihodnjega meseca izvanredni občni zbor svojih delničarjev.

— (*Čitalnica*) napravi na vrtu gostilničnem prihodnjo nedeljo zvečer svojim udom veselico s pet-

jem in godbo c. k. vojaške kapele. Programi se družbenikom pošljejo na dom.

— (*Svarilo.*) Nek mlad človek, France P...r, kakor pravi, „von Verakruce“, po deželi ljudi slepari, da je od deželnega glavarja postavljen za „popotnega učitelja kmetijstva“ in išče prostorov za predavanje svojega goljufnega blagá itd. Bil je unidan v Dolu (Lustthal), v Moravčah in drugod. Če še kam pride, naj ga žandarmom izročí, da „popotnemu učitelju“ poskrbijo pravi oder za predavanje njegovih goljufij.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — O tem, kaj sta naš cesar in cesar nemški v shodu Išelskem unidan določila, se celó nič gotovega ne vé; očitno pa je bilo pred svetom posebno srčno prijateljstvo med cesarjema, po katerem se sme soditi, da ker Nemčija nepremakljivo stoji na strani Rusije, se vkljub vsem turkofilom tudi Avstrija ne bode vstopila drugače. Po takem smemo verjeti, kar „Germanija“ piše, da vnanje politike Avstrijske ne dela Andrassy, temuč da jo directissime določuje cesar.

Iz Hrvatskega. — Še zmirom ni gotovo, kedaj se začne deželni zbor. Pravijo, da je Magjarsko vlado strah, da ne bi deželni zbor mahal po turkofilski politiki Magjarski. Usta vezati deželnim zastopnikom, je le silovito, a ne ustavno vladanje, ki vlado bolj podkopuje, kakor vzdiguje.

Iz Rusko-Turškega bojišča. — Pretekli teden se ni ne v Bulgariji, ne v Aziji in tudi ob Črnogori nič posebnega zgodilo. Rusi jemljó čedalje večé čete čez Donavo k sebi, da bodo mogli potem krepkeje na noge stopiti, pa tudi Turki vlečejo na bojišče vse, kar morejo. — Srbi in Grki delajo velike priprave za vojsko, menda bodo oboji ob enem zagnali se nad Turka. Avstrija tudi menda ne bo ustavljala se, če bodo Ruske čete jele marširati po Srbski zemlji v Turčijo.

O Magjarih in njihovem silovitem repenčenju zoper Rusko vlado, katera hoče južne Slované rešiti Turškega jarma, piše „Ruskij mir“ tako-le: „Magjarski kričači hočejo po sili Avstrijo v propad gnati; oni nas že dve leti strašijo s svojim papirnatim mečem. Vzrok temu nam je dobro znan, kajti Ruska armada je leta 1849. puntarske Magjare vkrotila, da so nehoté morali ostati pod krono Avstrijsko. Mi dobro vemo, da Magjari tega niso pozabili posebno zdaj, ko se mislijo v ošabností svoji stoječ na čelu velike države, maščevati nad Rusijo. Ako hočemo resnico govoriti, moramo brez ovin- kov reči, da leta 1849. pač nismo nikakoršnega vzroka imeli, tujo državo iz neizmernih zadreg rešiti, kajti s tem, da smo Avstrijo rešili, rešili smo prekanjenega sovražnika v letu 1854. in pa nadležnega tekmeča od l. 1875—1877. Takrat smo jako napačno ravnali, kajti pomoč našo nam je Dunaj z veliko nehvaležnostjo povračal; premagani Magjari ostali so naši zakleti sovražniki. Na svojem stališču ravnajo Magjari dosledno; da so prijatelji Turkom postali, jim ne moremo zameriti, al jeza njih nas ne briga.“

Žitna cena

v Ljubljani 11. avgusta 1877.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 9 fl. 21. — banaška 12 fl. 24. — turšice 6 fl. —. soršice 6 fl. 40. — rži 7 fl. —. — ječmena 4 fl. 20. — prosa 4 fl. 70. — ajde 8 fl. 48. — ovsa 3 fl. 90. — Krompir 6 fl. 40 kr. 100 kilogramov.